

tisk ulempe, det ser jeg tværtimod som en god måde at få diskuteret målene for miljøet på. Som sagt, når dagen er omme, så er det miljøforbedringer, vi snakker om, så er det at varetage et godt vandmiljø. Det er jeg sikker på kommunerne i fællesskab vil gøre på bedste vis.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er lidt i samme boldgade, for det er det med forenklingen. Er fru Inger Støjberg ikke enig med mig i, at det faktisk forholder sig sådan, at det i stor udstrækning er den samme ekspertise, man skal opbygge, hvis man skal lave basisanalyser og målfastsættelse og indsatsprogrammer, og hvis man skal være i stand til at lave kommunale handleplaner og følge op på dem? Bliver konsekvensen af det her forslag, hvor man lægger det ene i staten og det andet i kommunerne, ikke, at staten og kommunerne skal opbygge parallelle kompetencer? Betyder det ikke, at man faktisk kommer til at skulle ansætte og bruge betydelig flere ressourcer på at opnå det samme mål, som man kunne opnå, hvis man lagde det i regionerne/amterne?

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg ser det som et væsentligt argument på miljøområdet, at kommunerne nu får større kompetence og mere indflydelse på hele miljøområdet. Derfor er der også flyttet en lang række opgaver ud til kommunerne.

Så mener hr. Per Clausen, at det, at man opbygger systemer i staten og kommunerne, er rent spild, at man skulle samle det hele i regionerne. Nu synes jeg rent faktisk, at det er en vældig god idé, at staten har et ansvar for de overordnede regler og overordnede linjer i det her, hvor kommunerne så får en myndighedsopgave i at udføre tingene og i at fylde rammerne. Jeg ser sådan set det her som en garant for, at miljøområdet også fremover er prioriteret højt.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Man kunne også forestille sig, at det, der ville ske, var, at kommunerne af ressourcemæssige grunde ikke ville være i stand til at opbygge de faglige miljøer, der gjorde, at man faktisk kunne følge op på de her konkrete handleplaner på en kvalificeret måde.

Man kunne forestille sig, at kommunerne søgte én eller to løsninger på det problem:

Enten at man gik sammen i kommunale fællesskaber, som det faktisk har været et af formålene at undgå ved at lave den her kommunale reform, hvor specialisterne samles, men hvor der til gengæld ikke er nogen direkte forbindelse til et politisk niveau, som fungerer ordentligt og demokratisk.

Eller man kunne sige – det kan Venstre måske betragte som en særlig fordel: Jamen lad os så udlicitere det her til professionelle private ingeniørfirmaer, der kan stå for det. Det ville bare have i hvert fald én negativ konsekvens, nemlig at den viden, der opsamledes, ville forsvinde fuldstændig ud af den offentlige sektor. Det ville i hvert fald også være skadeligt.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu kan jeg tydeligt høre, at hr. Per Clausen i hvert fald kan forestille sig rigtig mange ting, men det, at kommunerne skulle nedprioritere miljøområdet, og det, at kommunerne pludselig ikke skulle have kompetence og indsigt på det her område, tror jeg er en forestilling, der foregår oppe i hr. Per Clausens hoved mere end i virkeligheden. For det er rent faktisk sådan, at nu bliver kommunerne større, de bliver stærkere, kompetencen fra de nuværende amter flytter med ud i regionerne. Det er jo ikke sådan, at man i det øjeblik, hvis man tidligere har været amtsmiljøembedsmand og nu overføres til kommunerne, mister al kompetence og al viden, der så går fløjten. Nej, tværtimod bliver kompetence og viden jo flyttet med ud til kommunerne, så vi faktisk får et mere forenklet system, så vi får et system, der er nærmere borgerne.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er jo et enormt lovkompleks, vi skal behandle, og man kan ikke nå at stille alle de spørgsmål, som man gerne ville. Men jeg har tre, som jeg håber Venstres ordfører kan bidrage med en afklaring af, for jeg kan simpelt hen ikke læse det ud af lovforslaget.

Det første spørgsmål drejer sig om overvågningsindsatsen, altså den, der er hele grundlaget for forskningen i DMU, den, der er hele grundlaget for vores natur- og miljøindsats i Danmark. Hvem får egentlig ansvaret for den?

Mit andet spørgsmål er: Hvilken økonomi skal regionerne foretage alle de forskellige indsatser med, som der er lagt op til heri? De skal jo